

Pusztai Sándor:

Ki hegyre megy fel

Ki hegyre megy, annak
Kardok közt kell járni
S odafent a csúcson
Keresztnek kell állni.

Az jut csak oda fel,
Kit Isten keresztel.
De nem babérággal,
Tövissel, keresztel.

Százezer kard éle
Fog szívébe vágni.
Mégse engedj, Uram
Félúton megállni!

Pusztai Sándor : Donum

kaptál egy arcot
apád anyád arca

kaptál egy nevet
hordozd becsülettel

kaptál egy kezet
ne ereszd el, ne ereszd el

kaptál egy szívet
igazíts rajta ha tudsz

kaptál egy világot
javíts rajta ha tudsz

kaptál egy életet
viseld el ha tudod

kaptál egy napot
még mindent jóvátehetsz.

Pusztai Sándor : Cinkenym

hajnali hóban
cinkenym
fölibe hajlok
olvasom

mélyülő ferde
hó-rovás
sorsokat rejtő
ékírás

őseim írtak
így ahogy
egysoros verse
fölragyog

tűnődve titkán
ballagok
én is hóba írt
jel vagyok

marad ha létem
itt hagyom
utánam csöppnyi
cinkenym?

Pusztai Sándor : /eredetileg: Katona/ Görgeteg, 1911. október 28. – Budapest, 1983. március 4.,
plébános, költő.

Esztétikából doktorált. 1934-ben szentelték pappá. 1937-től haláláig Leányfalun szolgált.